

GOOD OPPORTUNITY.

[It is addressed to such as are more or less acquainted with the truth, yet are deterred by numerous hindrances, real or imaginary, from embracing it; shows, by various familiar and interesting similes, the folly and danger of such conduct, and urges the necessity of surmounting all obstacles, and giving the heart to the Saviour, before the day of salvation shall be past forever.]

நற்சமயம்.

இது

காலத்தை வீண்போதவிடாமற் சமயமிருக்கிறபொழுது ஆத்தாம ஈடேற்றத்தைத் தேடவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

சனங்களே, சுவீசேஷிபோதகர்களாகிய நாங்கள் எங்கள் தேசத்தில் இருக்கும்பொழுது தமிழராகிய உங்களுடைய மார்க்கநிலையைக் கேள்விப்பட்டு அதி நவநென்று அறிந்து உங்களுக்கரசு சத்தியமார்க்கத்தை அறிவிக்கும்படி இந்தத்தேசத்திலே வந்து பள்ளிக்கூடங்களைவைத்துச் சத்தியவேதத்தைக் கற்பிக்கிற துமல்லாமல் அதின் சாரங்களை எடுத்துச் செறுபுத்தகங்களாக அச்சடிப்பித்துத் தந்தும்வருவீரோம். இவைகளை யெல்லாம் உங்கள் ஆத்தாம நன்மைக்காகச் செய்கிறதல்லாமல் வேறொன்றற்கல்ல என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

இப்படி அறிந்தும் அநேகர் தங்கள் ஆத்தாம இரட்சிப்பைத்தேடிப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் வீணாகழித்து இறந்து விடுகிறார்கள். அ

தைக்கண்டும் சிலர் நாங்கள் ஆத்தம இரட்சிப்
பைத்தேடுவது மரணகாலத்திலே என்றும், வ
யதுசென்றபின்பு என்றும், சிலகாலம் பொறு
த்து என்றும், யாதொரு துன்பதயரம் வந்த
வேளை என்றும், இனத்தவர்கள் சம்மதப்படும்
பொழுது என்றும், நாங்கள் விவாகம் பண்ணி
னபின்பு என்றும், தங்கள் பிள்ளைகளை விவாகம்
பண்ணிக்கொடுத்த பின்பு என்றும் இப்படிப்
பலபல காரியங்களைக் குறித்துக் காலதாமதம்
பண்ணிவருகிறார்கள். குறித்த எல்லைவருமா
வும் மரணம் இடங்கொடுக்குமோ?

வேறுசிலர் இந்தக்காரியங்களை எண்ணாமல்
நாங்கள் சிறுபிராயமாய் இருக்கும்பொழுது கி
றிஸ்துமார்க்கக் கட்டுக்குள்ளே அகப்பட்டுக்
கொண்டால் உலக சந்தோஷங்களையும் கொண்
டாட்டங்களையும் சிற்றின்பங்களையும் எங்களு
டைய இட்டப்படி அனுபவிக்கக்கூடாது. இ
ப்பொழுது தேவபத்தியில் உட்பட்டு உலகசந்
தோஷத்தை இழந்துவிடவேண்டிவதென்ன? இ
க்காலத்திலே இகவாழ்வைத் தேடுவோம். முதி
ர்வயதாகிறபொழுதே பரவாழ்வைத் தேடிக்
கொள்ளலாம் என்றெண்ணுகிறார்கள்.

இகவாழ்வானது ஒருநிலையாய் நிலலாததும்
நீருத்தியாய் அனுபவிக்கக் கிடையாததுமாய்
இருக்கின்றது. அது எப்படியென்றால் ஒருவ
னுக்குள்ள ஆஸ்தி முன்னே ஆர்கையிலிருந்த
தோ? அவனுக்கு எப்படிக்கிடைத்ததோ? அ
தை முன்னே எத்தனைபேர் அனுபவித்தார்க
ளோ? அவர்களெல்லாரையும் விட்டுப் பிரிந்து

இப்பொழுது இவன்கையில்வந்து சேர்ந்ததே! இன்னும் இவனைவிட்டு எத்தனைபேர் கைக்குப் போகுமோதெரியாது. ஒருவன்கையில் இருக்கிறபணம் பலபல தேசங்களுக்குப் போய்ப்பல துறைமுகங்களையுஞ்சுற்றித் திரும்பவும் அவன்கையில் வருகிலும் வளும். வராமல்விடினும்விடும். அது ஆற்றிலே ஓடுகிற தண்ணீர் கண்டிமிட்டமுன்னே காணாமற் போவதுபோல இருக்கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட உடைமைகளில் வாஞ்சைவைக்கிறவன் அந்த வாஞ்சையென்கிற தூண்டில் தன் ஆத்துமத்திலே கொழுவத் தூண்டில் விழுங்கினமீன் இரையுடனே கரையில் இழுக்கப்பட்டு விழுங்கின இரையையும் சீவனையும் இழந்துபோவதுபோலச் சகலத்தையும் இழந்துபோவான். மேலும் ஒரு திரவியவான் உலோபித்தனத்தால் தன் திரவியத்தைத் தானுமனுபலியாமற் பிறர்க்குங் கொடாமற் சேமித்து வைத்திருக்கையிற் பேசவும் அசையவுங் கூடாமல் மரணநோய் வந்துகிடக்க அவனுடைய உடைமைகளெல்லாவற்றையும் பலரும் வந்து அபகரித்துக் கொண்டுபோறதைக்கண்டும் வாய்ப்பேசவும் கைகால் அசைக்கவுங் கூடாததினாலே பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு செத்துப்போனால். இவன் தேடினவைகளெல்லாம் எங்கே நிலைநின்றன? இப்படி உடைமைகளுடனே ஆத்துமத்தையும் இழந்து போகலாமா? நித்தியமாகிய ஆத்துமாவைப் பத்திரப்படுத்தாமல் அநித்தியமாகிய இந்த உடைமைகளைப் பத்திரப்படுத்துவதினால் என்ன

பிரயோசனம்? நிவ்விய ரத்தினாபரணங்களை ஒரு
 ரு செப்புக்குள்ளே வைத்து அடைத்து ஒருவ
 ன் தன்னிடத்திலே பதனமாய் வைத்திருக்கும்
 படிதர அந்த ஆபரணங்களைக் காட்டிலேவறிக்
 துவிட்டுச் செப்பைமாத்திரம் பத்திரப்படுத்தி
 வைத்திருக்கிறவனைப்போலப் புத்தியினனு
 ண்டா? பல்வகையிலேபோகிற மனிதனை விழுத்தி
 ப் பல்லக்கைமாத்திரம் பத்திரமாக ஏற்றிக்கொ
 ண்டிப்போகிறவர்களுண்டா? அப்படிச்செய்வா
 ர் ஒருவரும் இல்லை. அருமையான ஆத்து
 மாவை உடலிலே பேணிக் கும்படி கத்தர்
 தர அந்த ஆத்துமாவை அவமதித்துத் தள்ளி
 விட்டு உடலுக்குமாத்திரம் செளக்கியமுண்டா
 கும்படி குளித்துமுழுதி அதைப்பேணுகிறதெ
 ன்ன? ஒருவன் தன்மேலே தன்பகைவன் ஒக்கி
 யவானைக்கண்டு தன் சட்டை கிழிந்துபோகா
 தபடிக்குத் தன்மார்பைத் திறந்து கொடுப்பா
 ரா? நோட்டத்தில் ஒருமரம் அழியாதபடிக்கு
 வீட்டைக் கெடுக்கலாமா? கூத்தாடிகளில் ஒரு
 வன் இராசாவைப்போலவும் ஒருவன் மந்திரி
 யைப்போலவும் வேறொருவன் கட்டியக்கார
 னைப்போலவும் வேஷம் போட்டுக்கொண்டுவந்
 து கூத்துவிளையாடிப் பிறகு உள்ளேபோய்
 வேஷத்தை எடுத்ததின்மீது முன்போல அற்ப
 மனிதனையல்லாமல் வேறில்லை. அப்படியே
 அவனவன் ஆளுகிற தலைமைநிலைமைகள் எல்லா
 ம் கூத்துமுடியுமளவுக் காட்டுகிற வேஷங்கள்
 போலல்லாமல் வேறல்ல. அப்படிப்பட்ட வே
 ஷங்களுக்கு ஆசைப்படுகிறவர்களுடைய புத்தி

யினத்துக்கு அவனவன் தன் தன்கிரியையாற் சா
 ட்சிசொல்லுகிறதைப் பாருங்கள். அந்திரோ
 நீக்கு என்ற இராசா அநேகதேசங்களை இராச
 சிய பரிபாலனம்பண்ணிவருநாளிற் சத்துருக்
 கள்கையில் அகப்பட்டு இரண்டு தூண்களுக்கு
 நடுவே தலைகீழாகத் தூக்கப்பட்டிற்றந்தான். வி
 த்தோரியுஎன்ற இராசாவைப் பிழ்முட்டாகக்
 கட்டி ஊரவர்களுக்குக்காட்டிப் பரிசாசம்ப
 ண்ணுப்படி வீதியிலே சுற்றிக்கொண்டிவந்து
 போட்டார்கள். நிலைமை தலைமைகளின் தன்
 மை இப்படியென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்.
 எங்கள் சரீரம் குஷ்டரோகம் முதலிய யாதொ
 ரு வியாதிவந்தால் துக்கரூபமாகிச் செத்த சவ
 ததைப்போல அருவருக்கப்படத்தக்கதே யல்
 லாமல் வேறல்ல, அப்படிப்பட்ட சரீரத்திற்
 சூப் பவுத்திரமேது? ஒருநாட் குளிர்யாமல்விட்
 டாலும் மனிதனுக்குமனிதன் கிட்டப்போகக்
 கூடாது. இப்படியிருக்கப் பூவுலகத்திலிருக்
 கும் புத்தியற்ற மனிதர்கள் அரித்திய வாழ்வை
 ப் பெரியசுகமென்று நினைத்து அதற்காக வரு
 நீதிப் பாடுபட்டுத் தெண்டிக்கிறார்கள். ஆகை
 யால் இப்படிப்பட்ட மனிதர்களுடைய புத்தி
 யினத்தைக் காண்பிக்கும்படி ஒரு புத்திமான்
 சொல்லிய உவமையைப் பாருங்கள்.—ஒரு ம
 னிதன் காட்டுவழியாய் வருகிறபொழுது தன்
 னை ஒரு யானை தூரத்திக்கொண்டு வருகிறதைக்
 கண்டு அதற்குப்பயந்து ஒரு மரக்கொப்பிலே
 பாய அதிலே ஒருநாகம் படம்விரித்திருக்கிற
 தைக்கண்டு அதற்குப்பயந்து வேறொருகொப்

பிலேபாய அதிலே தேன்வதைசெய்திருந்த இ
 கள் அவனைக்குற்ற அதைப் பொறுக்கமாட்டா
 மற் கீழேபாய்ந்து ஓடவழிபார்க்க அந்த யானை
 விட்டுப்போகாமல் அந்த மரத்தைச்சுற்றி வே
 ரைமிதித்து மரத்தைவிழுத்தத் தெண்டிக்கிற
 தைக்கண்டான். அப்படியிருக்கவும் தன் சீவ
 னுக்குவந்த விக்கினங்களையும்பாராமல் அந்த
 த் தேனை நக்கிக்கொண்டிருந்தான். இப்படி
 பட்டமனிதனைப் புத்தியினனென்றே சொல்
 வார்கள். இவனைப் பார்க்கிலும் உலக வாழ்வை
 விரும்பும் மனிதர்கள் அதிகம் பயித்தியகாரரா
 யிருக்கிறார்கள். அது எப்படியெனில், இவனை
 த் தூரத்திக்கொண்டுவந்த யானையாவது அந்த
 மனிதர்களைத் தொடர்ந்து வருகிற மரணமாம்.
 அதற்குப் பயந்து இவன் ஏறின மரமாவது அ
 வர்களுக்கொள்ள வயது. அந்த மரத்தின் மூன்
 று கொப்பிலும் இருந்த வினையங்களாவன, வா
 த பித்த சிலேற்றுமென்கிற முத்தோலிங்க
 ளாம். ஒரு கொப்பை விட்டு மறுகொப்பில்
 ஏறுதலாவது ஒரு தோலித்துக்கு வைத்தியம்
 பண்ண மற்றத் தோலிம் ஏறி மீறிக்கொள்ளுந்
 தன்மையாம். மரத்தின் வேரை யானை மிதித்
 துத்தன் னுதலாவது மரணத்தினால் ஆயுசுமுடிக்
 கும்நினைவாம். இப்படி இவன் இந்த விக்கினங்
 களை ஒன்றும்நினையாமல் தேனை நக்கிக்கொண்
 டிருந்ததுபோல் மனிதர்கள் தங்கள் ஆத்தும
 த்துக்கு வருகிற பாவநாகாக்கினை முதலிய ஆ
 பத்துக்களைப் பாராமல் உலக சிற்றின்பத்தை
 அனுபவிக்கிறார்கள்.

இதுநிற்க, பராபரன் தங்களைப் படைத்துக் காப்பாற்றி நடத்திப் புத்தியையும் அறிவையும் சுகத்தையும் பலத்தையும் செல்வத்தையும் கல்வியையும் கொடுத்ததினாலே அவைகளை அனுபவிக்கிறபொழுது அவர்செய்த நன்மையை நினைத்து அவருக்குத் தொண்டுசெய்வதே நியாயம். அவரை மதியாமலும் அவருக்குத் தொண்டுசெய்யாமலும்விட்டுத் தங்களுக்கு அவர்செய்த நன்மைகளை யெல்லாஞ் சேதப்படுத்த விரும்புகிற பசாசுக்குத் தொண்டுசெய்வது மதிக்கேடும் பாவமும் தெய்வத்துரோகமுமாயிருக்கும்.

அதுவுமல்லாமல் உலகசந்தோஷங்களைத்தேடிப் பாவத்திலேமுழுதும் மனம் அமிழ்ந்திப்போசுமுன் மனசைத்திருப்புவதுஇலேசு. அதிலே அமிழ்ந்திப்போன பின்பு மனசைத்திருப்பிக் குணப்படுத்துவது மிகவும் வருத்தமாயிருக்கும். பாவத்திலே முதிர்ந்தபின்பு பராபரனைத்தேடவும் குணப்படவும் எண்ணுவது எப்படியிருக்குமென்றால், ஒருவனுக்குப் பொல்லாதவிபாதி வந்ததித்திருக்கிறதை ஒரு உயித்தியன் கண்டு அவனுடனே உனது வியாதி நெடு நாட்சென்று முதிர்ந்ததேயாகில் மாறாது, கொன்றுபோடும். இப்பொழுது நான் உனக்கு ஒரு மருந்துதருகிறேன், சாப்பிட்டிச் சுகமாக்கிக் கொள் என்றுசொல்ல, அவனைப்பார்த்து நீர் சொல்லுகிறதுமெய்தான். ஆகிலும் இப்பொழுது உண்ண உடுக்க உலாவச் சந்தோஷிப்படக்கூடியதாயிருக்கையில் இந்தக் கசப்பான மரு

நதைத்தின்று உவாந்தி உண்டாக்கித் தீனையும் வெறுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டியதென்ன? நான் பாயிலே நோயாளியாய்க் கிடக்கும்பொழுது உம்மை யழைத்து மருந்துவாங்கித் தின்பேன் நீர்போம் என்று அவனை அனுப்பி விட்டு விபாகியை முற்றவிடுதல்போலவும், ஒரு இராசாத் தம்முடைய இராச்சியத்திலே பகைவன் வருகிறானென்று தம்முடைய குடியானவர்கள் எல்லாரும் சீக்கரமாகக் கோட்டைக்குள்ளே வந்துசேரும்படி தமது சேவுகரை அனுப்பிச்சொல்லிவிக்க அதைக்கேட்டவுடனே அநேகர் வைத்தது வைத்ததாகவும் எடுத்தது எடுத்ததாகவும் ஊணையென்கிலும் உடுப்பையென்கிலும் பாராமல் நின்றநின்றபடியே அவருடைய கோட்டைக்குள்ளே ஒடிப்போகச் சிலர் தங்களுடைய முரட்டுக்குணத்தினாலே, பகைவன் இப்பொழுது வந்திவிட்டானா? நாங்கள் எங்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டு தின்றுகுடித்து ஆறியமர்ந்து போகலாமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது பகைவன் சமீபியாய்வந்து அவர்களைப்பிடித்துக் கொன்றுபோடுவதுபோலயுமிருக்கும்.

ஆகையால் நினைக்கவும் ஆராயவும் அறியவும் தேசிக்கவுங் கூடியதாயிருக்கிற இளவயதிலே ஆத்தம இரட்சிப்பைத்தேடுவது இலேசென்றும் அவைகளெல்லாங் குறைந்துபோன முதிர்வயதிலே இரட்சிப்பைப் பற்றிக்கொள்வது வருத்தமென்றும் நாம் முதிர்வயதாமளவும் இருப்பது நிசமல்லவென்றும் அறியக்கடவீர்கள்.

மேலுஞ்சிலர் இறந்துபோகிறதருணத்திலே
 இரட்சிப்பைத் தேடலாமென்பது மோசமெ
 ன்று நினைத்தாலும் சுகமுள்ளகாலத்திலே ஆத்
 தும இரட்சிப்பைத்தேடாமற் சரீரத்துக்கான
 வைகளை மாத்திரந்தேடி நடப்பித்துக்கொண்
 டிருக்கும்பொழுதே சநிதியாய் மரணமடைந்
 து இரட்சிப்பைஇழந்து நீரகத்திலே தள்ளப்ப
 ட்டிப்போகிறார்கள்.

இவர்களுடைய நிலைபரம் எப்படியிருக்கிற
 தென்றால், ஒரு சிறுவன் திமிங்கிலங்களுள்ள ச
 முத்திரத்திலே போய்விழுந்து நீந்திவிளையாடிச்
 சந்தோஷப்படுகிறதை ஒரு தோணிக்காரன் க
 ண்டி ஐயோ! இந்தப்பிள்ளை திமிங்கிலத்தின்வா
 யில் அசப்படப் போகிறானென்று பரிதாப
 பட்டித் தோணியைக் கிட்டக் கொண்டுபோ
 ய்ப் பிள்ளையே, இந்தக் கடலிலே திமிங்கிலம்
 ன்கள் மிகுதியாயுண்டு. அவைகள் கண்டால் உ
 ன்ளை எடுத்தா விழுங்கிவிடும். நீசீக்கிரமாய் இந்
 தத்தோணியில் ஏறிவந்துவிடு என்று சொல்லி எ
 ச்சரிக்கவும் அதைக்கேளாமல் திமிங்கிலம் வரு
 கிறதைக்காண எனக்குக் கண்ணில்லையோ? அ
 னுவருகிறதைக் கண்டவுடனே தோணியிலேறி
 த் தப்பிக்கொள்ள எனக்குப் புத்தியில்லையோ?
 திமிங்கிலம் இப்பொழுது எவ்வருகின்றது? அ
 துவரமுன்னே பயப்படவேண்டுமோ? இந்தச்
 சந்தோஷமான விளையாட்டை விட்டுத் தோணி
 யிலேற அவசரமென்ன? பொறும், திமிங்கில
 ம் வருகிறதைக்கண்டாற் றோணியிலேவந்து ஏ
 ரிவிடுவேனென்று சொல்லிச் சந்திடம் நீந்திவி

ய

னையாடிப்போக ஒருநிமிஷமில்லாமல் ஒடிவந்து அந்தப் பிள்ளையை எடுத்திவிடும் அதிர்வாயில் அசப்படுவதுபோல இருக்கும்.

இப்படியே வீணான ஒவ்வொரு காரியத்தையும் குறித்து ஆத்தம இரட்சிப்பைப் பெறுகிற தற்குத் தாமதம்பண்ணிக் கெட்டுப்போகாமற் பராபரன் உங்களுக்குச் சுகந்தையும் புத்தியை யுஞ் சமயத்தையும் தந்திருக்கிற பொழுதே அதைத் தேடுங்கள். அப்படித் தேடாமலிருக்கும் பொழுதே மரணம் வந்துவிட்டாற் றேடுவ தற்குச் சமயமெங்கே? சமயங் கிடையாமற் போகுமென்பதை மனிதர்களுடைய திடுக்கூற ன மரணத்தினாலும் மரணத்தறுவாயில் அவர்களுடைய புலன்களெல்லாங்கலங்கி அறிவு முற்றுங் கெட்டுப்போவதினாலும் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளலாம்.

“மோசம் போகாதேயுங்கள், பராபரன் தம்மைப் பரிசாசஞ்செய்ய ஒட்டார்” என்றும் “இதுவே நற்பிரியமும் இரட்சிப்புமான காலம்” என்றும் வேதஞ்சொல்லுகின்றது. இந்த வசனத்தைக்கண்டும் அதைச் சிந்தியாமல் மனதைக்கடினப்படுத்திக் குணப்படாமல் இருக்கிறவர்களுக்குப் பராபரன் “நான் கூப்பிட்டும் நீங்கள் மறுத்தபடியினாலும் என்கையை நீட்டியும் நீங்கள் கருதிப்பாராமல் என்னுடைய ஆலோசனைகள் யாவையுந்தள்ளிவிட்டு என் கண்டிப்புக்களை விரும்பாமற்போனபடியினாலும் நான் உங்களுக்கு இடுக்கண்வரும்பொழுது நகைத்து உங்களுக்குப் பயமாயிருக்கிற காரியம் வரு

ம்பொழுது உங்களை அசட்டை பண்ணுவேன். பிரளயமபோலப் பயங்கொடுக்கிற காரியமும் பெருங் காற்றைப்போல் இடுக்கணும் உபத்திரவமும் நெருக்கமும் உங்களுக்கு வரும்பொழுதே அப்படிச்செய்வேன். அப்பொழுது நீங்கள் எண்ணேநோக்கிக் கூப்பிட்டாலும் மாறுத்தரங் கொடாதிருப்பேன்” என்று அறியப்பண்ணியிருக்கிறார்.

இப்படிப் பராபரன் சொல்லியிருக்கிறதைக் கண்டும் அதையெண்ணாமற் பராமுகம்பண்ணி நரகத்துக்கேதுவாகப் பாவத்திலே நிலைநிற்கிறவர்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கின்றதென்று தெளிவாக விளங்கும்படி ஒரு உவமானம் எடுத்திச்சொல்வோம். எப்படியெனில்,

ஒரு இராசாத்தமது குடிசனங்களுக்குக் கொடுத்தகட்டளைபை ஒருத்தன் மீறி அவருக்கு விரோதமாக வெகு குற்றங்களைச் செய்துவந்தான். அதை இராசாஅறிந்து அவனுடைய துர்க்குணத்துக்காகப் பரிதாபப்பட்டு அப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்யாமற் றமது கட்டளைக்கு அமைந்து நடந்து தான்செய்திருக்கிற குற்றத்துக்குத் தம்மிடத்தில் வந்து பொறுதி கேட்டால் அவனை ஆக்கிண்ப்பண்ணாமல் விடுவோமென்று தமதுபணிவிடைகாரரை அனுப்பிச் சொல்லுவிக்க அதை அவன் எண்ணாமல் முன்போல நடந்துவந்தான். அப்படி அநேகமுறை இராசா ஆள் அனுப்ப அனுப்ப வருகிறேன் வருகிறேன் என்று சொல்லியும் போகாமல் விட்டுவிட்டான். கடைசியாக ஆள் அனுப்பி

நான் எப்பொழுதும் உன்னைவிட வழுக்காடுகி
 றதில்லை. இப்பொழுதுதானே வரவேண்டுமெ
 ன்று உறுதியாகச் சொல்லிவித்தார். அதற்கு
 ம் அவன் அவர் அனுப்பின ஆணையும் நிந்தனைப
 ண்ணி எனக்குச் சம்மதமானவேளை வருவேன்.
 நீர் ஏன் அலட்டுகிறீர்? என்று சொல்லி அவனைத்
 தூரத்திலிட்டான். பின்பு இராசாமிசூந்த கோ
 பங்கொண்டு சேவகர்களை விட்டு அவனைப் பிடி
 ப்பித்துக் கடுமையான ஆக்கினையைக் குறித்த
 பொழுது அவன் அவருடைய காலிலேவிழுந்
 து அவரைப்பார்த்து, ஐயா! இராசாவே, நா
 ன்செய்த சூழ்நிலைப் பொறுத்துக்கொண்டு
 எனக்குக்குறித்த ஆக்கினையை விலக்கி எனக்கு
 த் தயவுசெய்யுமென்று மன்றாடி, இராசா நா
 ன் உன்மேல் மிகுந்த இரக்கம் வைத்துப் பல
 சேவகர்களை அனுப்பிச் சொல்லிவித்த புத்தி
 யைச் சற்றேனுங்கேளாமல் அவர்களையும் நிந்
 தனைபண்ணித் தூரத்திலிட்டாயே. நீ அவர்க
 ளுக்குச் செய்ததெல்லாம் எனக்குச் செய்தது
 தானே. ஆகையால் உனக்கு ஆக்கினையென்ற
 மற் பொறுத்துவிடமாட்டேனென்று சொல்ல
 அவன் பயந்து நடுநடுங்கி மன இக்கட்டுடனே
 வருத்தப்படுவது போலவேயிருக்கும்.

இப்படியே பராபரன் மனிதரை இரட்சிக்
 கிறதற்கான வழியைக்காட்டிக் கண்டறிந்தவர்க
 ளாகிய நீங்கள் உங்கள் அசட்டைத்தனத்தினாலே
 குணப்படாமல் இறந்து நரகத்திலே தள்ளுண்
 டால் உங்களுக்கே வேதனைவரும். அறியாமற்
 பேரணவர்களாகிய உங்கள் பிதாமாதாப்பெண்டு

பிள்ளை உற்றார் உறவுமுறையார் அயலவர்க
 ள்தாமும் அந்த நாகவேதனையில் அழுந்தும்
 பொழுது உங்களைப்பார்த்து, ஐயோ, பாதக
 ரே! நீங்கள் சுவிசேஷித்தைக் கெட்டறிந்தீர்க
 ளே, அதின்படி நீங்களும் நடந்து எங்களுக்கும்
 அதை அறிவித்தால் நாங்களுங் குணப்பட்டுக்கி
 நில் துவின்வழியாகப் பாவமன்னிப்பைப் பெ
 ற்று எல்லாரும் ஏகமாய் மோட்சத்திலேசே
 ர்த்திருப்போமே. இப்பொழுது உங்கள் அச
 ட்டைத்தனத்தினாலே நாங்கள் எல்லாரும் ஒன்
 றாய் நித்தியகாலமும் இந்தஇடத்திலே வேதனை
 ப்பட வேண்டியதாயிருக்கின்றதெ என்று உங்
 களை வருத்தப்படுத்துவார்கள்.

இவ்விதமாய் நீங்களுக்கெட்டு உங்களை அடு
 த்தவர்களையுங் கெடுத்து அங்கவேதனைப் படு
 கிறதற்கு ஏதுவாயிராமல் இதோ இப்பொழு
 து நற்பிரியமுள்ள இரட்சிப்பின்புள்ளென்று ப
 ராபரன் சொன்னதை நினைத்து இரட்சிக்கப்ப
 புவதற்கு அதைத் தப்பவிடாமற் பிடித்துக்கொ
 ள்ள முயலுவிர்களாக. அப்படி முயலாதிருக்
 கில் மோட்சவீட்டுக்கு எசமானாகிய பராபரன்
 எழுந்து கதவைப் பூட்டினதின்பின்பு நீங்கள்
 வெளியேநின்ற கதவிலே தட்டி ஆண்டவரே,
 ஆண்டவரே, எங்களுக்காகக் கதவைத்திறவுமெ
 ன்று கூப்பிடும்பொழுது அவர் நாணுங்களை எ
 வ்விடத்தாரென்று அறியமாட்டேன். அக்கிர
 மக்காரராகிய நீங்கள் எண்ணவிட்டுப் போக்க
 ளென்று சொல்லுவார். அப்பொழுது சகல
 விசுவாசிகளும் பராபரனுடைய இராச்சியத்தி

ல் இருக்க நீங்கள் புறம்பே தள்ளப்பட்டவர்கள்
 ளாகி நரகத்திலே விழுந்து அளவில்லாத வேத
 னையைத் தாங்கக்கூடாமற் பதைத்து அலறி மு
 டிவில்லாத காலத்துக்கு வருத்தப்பட்டுக் கொ
 ண்டிருப்பீர்கள்.

மேலும் விக்ரிகரங்களைப் பிரதிட்டைபண்
 ண்வைத்து அவைகளை உணங்குவதே பரகதிக்
 கு உழியென்று சைவசமயத்தார் சொல்லும்வா
 ர்த்தையைக்கேட்டு அங்கேபோய்ப் பொக்கல்
 பூசுபண்ணுவித்துத் திருநீறு சந்தனம்வாங்கி
 அணிந்து திருவழாமுதலான மற்ரும் வேடிக்
 கைகொல்லாம் பார்த்ததிலே மனம் அலுத்
 துச் சரீரமும் இளைத்துப் பாவமும் அங்கப்ப
 ட்டதேயன்றி மனஞ் சுத்தமாசவில்லை யென்ப
 து நன்றாக விளங்குகின்றது. இப்படியே கால
 ம்போக மாணங் கிட்டிவருகின்றது. அதுவரு
 ம்பொழுது ஐயோ! நான் என்ன செய்வேன்!
 என்ஆத்தமம் இடேற்றத்துக்கானவைகளை அ
 றிந்து செய்யாமல் விட்டுவிட்டேனே. இந்தச்
 சைவசமயமுறைகளை நடப்பித்ததும் எனக்குப்
 பாரமாயிருக்கின்றது. என்னுடைய பாவமும்
 தூர்க்குணமும் எனக்கு யிருபாரமாயிருக்கின்ற
 தே. இதை எப்பொழுது விட்டுவிடுவேன்! ம
 னப்பாக்கியமும் மோட்சமும் எப்படிக்கிடை
 க்குமென்று கவலைப் படுகிறவர்களுமாய்க் கறி
 ஸ்து மார்க்கத்தின் தண்டையைக் கெட்டறியாத
 வர்களுமாய் இருக்கிறவர்களே, அந்த மார்க்கத்
 தைப் போதக்கறவர்களாகிய நாங்கள் அப்பினு
 டனே சொல்லுபுத்தியைக் கெட்பீர்களாக.

கிறிஸ்துநாதரே இரட்சகர். மோட்சம்பெ
 றுவது அவராலேயல்லாமல் வேறில்லை. இந்
 த மெய்யமையான கிறிஸ்துமார்க்கத்திலே யன்
 றி, வேறொருமார்க்கத்திலே பாவ வியாதிக்குத்
 தகுதியான நிவிர்த்திசொல்லியிருக்கவில்லை. அ
 திலேதானே அந்த இரட்சகர் போதகரான நீங்
 கள்போய்க் கெட்டுப்போன பாவினையும் பா
 வத்தை ஒரு பராமாக எண்ணி அதை வெறுக்
 கிறவர்களையுந் தேடுங்கொண்டும் பிரயாசப்ப
 ட்டுப்பி பாரஞ்சுமந்தவர்களாகிய எல்லாரும் நம்
 மிடத்தில் வந்தால் அவர்கள் பாரத்தை நீக்கி ஆ
 றுதல் செய்வோமென்பதைச் சொல்லுங்க
 ளென்றும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். ஆகையா
 ல் அவரிடத்திலே சேருங்கள். உங்கள் பாவச்
 சுமை எப்படிப் பெரிதாயிருந்தாலும் அதை நீ
 க்கி இம்மையிலே மனச்சந்தோஷத்தையும் ம
 றுமையிலே அளவற்ற ஆனந்தமுள்ள மோட்ச
 த்தையும் அருளிச்செய்வார். அதைப் பெறு
 வதற்கு யாத்நிரைபோய்த் தீர்த்தமாடித் தான
 திருமம் முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டு
 மென்று அவர் சொல்லவில்லை. தம்மிடத்திற்
 சேர்ந்தவர்களுக்கு மேற் சொல்லிய நன்மைக
 ள் எல்லாவற்றையுங் கைமாறில்லாமந் கொடுப்ப
 பார். அப்படியே தம்மிடத்திற் சேராபற்பா
 வத்திலே நிலைகொண்டிருக்கிறவர்களை நித்திய
 நரகத்திலே தள்ளிவிடுவார். ஆகையால் இந்த
 க் காரியங்களை நீங்கள் நேரான் பனசுடனே ஆ
 ராய்ந்தும் போதகர்களாகிய எங்களிடத்திலே
 வந்து விசாரித்து அறிந்தும் மனந்தெளிந்து க

த்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவினால்வரும் ஆத்தம
 இடேற்றத்தைச் சற்றுந்தாமதமில்லாமல் தேடி
 ப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி முயலுவீர்களாக.

அப்படி முயலுகிறவர்கள் பராபரனிடத்திற்
 சேரவும் அவரிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளவும்
 வேண்டியவிதமாக,

எங்கள் சிட்டிகராயும் இரட்சகராயுமிருக்கிற
 கடவுளே, நாம் தேவரிருடைய பரிசுத்த கற்ப
 ணைகளுக்கு விரோதமான அநேக குற்றங்களை
 ச்செய்தோம். அதுவும்ல்லாமல் தேவரீர் நிய
 மித்த மார்க்கத்திலே நடவாமல் வழிவிலகி அநே
 ககாலம் அவமார்க்கத்திலே நடந்து வந்தோம்.
 இப்படியே அடியேங்கள் செய்துவந்த குற்றங்
 களையெல்லாம் தேவருடைய திருவுளத்திற்கண்
 றி அடியேங்களைத் தள்ளிவிடாமல் தேவருடைய
 குமாரன் அடியேங்களுக்காக உண்டாக்கியிருக்
 கிற பாவநிலிர்த்தியையும் அவர் தேவருக்கு அ
 மைந்து நடந்ததையும் தேவருடைய திருச்சிந்
 தனையிலே நம்முடைய செய்தைக்கெட்டு நா
 ம் நடக்கவேண்டிய வழியையும் விதந்தையுந்
 காண்பித்துத் தேவருடைய வழியிலே வலிதாய்
 நடத்தியருளும். இந்தக்கிருபையைத் தேவரீர்
 செய்யாதுநுந்தால் நிசமாகவே கெட்டுப்போ
 வோம். ஆண்டவரே, எங்களைக் கைவிடாதேயு
 ம். தேவரீர் கைவிட்டால் நித்திய நரகத்தில் வி
 முந்தி வருந்துவோம். இதையறிந்து அடியே
 க்கள்மேல் உருக்கமாயிருஞ்சுவாமி, ஆமன்.